

Emisje z sektorów objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS)

EU ETS (*The European Union Emission Trading System*) to największy międzynarodowy system handlu uprawnieniami do emisji CO₂, pozwalający podmiotom na rozliczenie emisji GHG przy pomocy uprawnień do emisji. W trzecim okresie rozliczeniowym, który rozpoczął się w 2013 roku, część uprawnień do emisji podmioty otrzymują bezpłatnie, a ewentualną brakującą pulę do pokrycia swoich emisji muszą zakupić na rynku. System obejmuje: rafinerie ropy, huty żelaza i stali, aluminium i metali, zakłady produkcji cementu, wapna, szkła, ceramiki, masy celulozowej, papieru i kartonu, kwasów i chemikaliów organicznych oraz lotnictwo cywilne.

Zgodnie z przyjętym pakietem energetyczno-klimatycznym, Unia Europejska zobowiązała się do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w sektorach objętych systemem EU ETS w 2020 roku o 21% w stosunku do poziomu emisji z 2005 roku.

Zasady funkcjonowania EU ETS w UE określa dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz.Urz. UE L 140 z 5.6.2009, str. 63.)

W Polsce przepisy dotyczące EU ETS zawarte są w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1223).